

Deniliyor ki, oruç, aslında üç gün olarak farz kılınmıştı. Cebrâil Aleyhisselâm, orucun farz oluşu hakkındaki ayeti getirdiğinde, Peygamber Efendimizi (asm.) Medine'de bulamamış; oruç sonradan otuz güne çıkmış?

Bu iddianın ne kadar safsata olduğu, şu hakikatlerin ışığı ile açıkça ortaya çıkar:

Evvela, Kur'ân-ı Kerim'de oruç, gün olarak değil, ay olarak farz kılınmıştır. Yirmi dokuz, yahut otuz gün denmemiş, şehri-i Ramazan (Ramazan ayı) (*Bakara, 2/185*) diye buyrulmuştur. Kaldı ki, Kur'ân-ı Kerim'de rakam yok, harf vardır. Yani, oruç için, üç diye bir rakam verilmemiştir ki, sinek onun önüne bir nokta koymakla üçü otuz yapmış olsun.

Diğer taraftan, Cebrâil Aleyhisselâm'ın Resulü Allah Efendimizi (asm.) Medine'de bulamaması diye bir şey düşünülemez. Zira, Cebrâil (as.) her şeyi bilen ve gören Allah (cc.)'ın elçisidir. O, binlerce yıldızda bir anda bulunup, Allah'ın emirlerini meleklerle tebliğ ettiği gibi, aynı anda Arş-ı A'zam'da Rabbine secde eden ve yine aynı anda Resulü Allah (asm.)'a vahiy tebliğ eden büyük bir melektir. Vahiy tebliği için o, belli bir mekâna değil, doğrudan Resulü Allah Efendimizin yanına gelirdi.

Farz-ı muhâl olarak, Cebrâil (as.)'in Peygamber Efendimizi (asm.) bulamadığı bir an için düşünülse dahi, o an, her şeyi bilen her yerde, ilmiyle, kudretiyle hazır ve nâzır olan Allah, elbette o emin elçisini ikaz buyurur ve Resulü Allah Efendimizin (asm.) yerini haber verirdi...